

Voda v prášku

Wohnout

Čekám potají,
na to až mi prodají, malý balení, vody v prášku.
Trápím se ale tím, čím jí naředím.
Smůla se lepí, na podrážku.

Moje hrdlo žíznivý, vo mojí žízni ví.
Je to sakum prásk, všechno suchý !
A osud jak se zdá, mi není příznivý.
A abych do bot prásk, není jednoduchý.

Chce se mi pít, chce se mi pít !
Chce se mi pít, chce se mi pít !

Čeho se to dopouštím, pouštím-
li se do pouští s žízni na vyrážku.
I tak, ale především, moje zdraví je mi vším zakoupím si vodu v
prášku.
Přede mnou se rozkládá písečná zahrada, netuším kam až sahá ?
A tak mě stále napadá, jaká je to záhada, co mě na tom všem vla-
stně láká.

Chce se mi pít, chce se mi pít !
Chce se mi pít, chce se mi pít !

A tak čekám potají, až mi vodu prodají.
Na patra se sám jazyk lepí, se mi lepí, se mi lepí, se mi lepí,
se mi lepí !
A tak mě stále napadá jaká je to záhada, co mě na tom všem vlas-
tně láká.
Čeho se to dopouštím, pouštím-
li se do pouští, to není vůle jen, tak ledajaká.

Chce se mi pít, chce se mi pít !
Chce se mi pít, chce se mi pít !

A tak čekám potají,
na to až mi prodají, malý balení, vody v prášku.
Trápím se ale tím, čím jí naředím.
Smůla se lepí, na podrážku.

A tak mě stále napadá jaká je to záhada, co mě na tom všem vlas-
tně láká.
Čeho se to dopouštím, pouštím-
li se do pouští, to není vůle jen, tak ledajaká.

Chce se mi pít, pít, pít !
Chce se mi pít, pít, pít !